

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 28 czerwca 2019 r.

Pozycja 131

POSTANOWIENIE z dnia 25 marca 2019 r. Sygn. akt Ts 112/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Michał Warciński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej W.K. w sprawie zgodności:

- 1) art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64, ze zm.) w zakresie, w jakim wyłącza on możliwość nabycia służebności przesyłu na zasadzie art. 305¹ i art. 305² § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93, ze zm.), z: art. 64 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1, art. 21 ust. 1 oraz art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 292 w związku z art. 172 i art. 285 § 1 i 2 ustawy – Kodeks cywilny w zakresie, w jakim stanowią podstawę prawną nabycia w drodze zasiedzenia przed 3 sierpnia 2008 r. służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz Skarbu Państwa z: art. 64 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1, art. 21 ust. 1 oraz art. 2 Konstytucji oraz artykułem 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175/1, ze zm.),

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 12 lipca 2018 r. (data nadania) W.K. (dalej: skarżący) wystąpił o stwierdzenie, że:

– art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64, ze zm.; dalej: ustawa wywłaszczeniowa) w zakresie, w jakim wyłącza możliwość nabycia służebności przesyłu na podstawie art. 305¹ i art. 305² § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93, ze zm.; dalej: k.c.), jest niezgodny z: art. 64 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1, art. 21 ust. 1 oraz art. 2 i art. 7 Konstytucji;

– art. 292 w związku z art. 172, art. 285 § 1 i 2 k.c. w zakresie, w jakim stanowią podstawę prawną nabycia w drodze zasiedzenia przed 3 sierpnia 2008 r. służebności gruntowej

odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz Skarbu Państwa, jest niezgodny z: art. 64 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1, art. 21 ust. 1 oraz art. 2 Konstytucji oraz artykułem 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175/1 ze zm.).

2. Skarga konstytucyjna została sformułowana w związku z następującą sprawą.

Sąd Rejonowy w Ł. I Wydział Cywilny postanowieniem z 13 czerwca 2017 r. (sygn. akt [...]) oddalił wniosek skarżącego o ustanowienie służebności przesyłu.

Skarżący wniósł apelację, która postanowieniem Sądu Okręgowego w R. z 12 kwietnia 2018 r. (sygn. akt [...]) została oddalona.

3. Przedmiotem oceny konstytucyjności skarżący uczynił stosowaną w orzecznictwie wykładnię wskazanych w skardze przepisów.

Skarżący uważa, że nie ma podstaw do dokonywania wykładni art. 35 ust. 1 i 2 ustawy wyłączeniowej w oparciu o zasady stosowane przy wykładni przepisów prawa cywilnego, ponieważ art. 7 Konstytucji ogranicza działanie organów do działania „na podstawie i w granicach prawa”.

Skarżący zarzuca sądom stosowanie wykładni prawotwórczej preferującej stanowisko przedsiębiorstw przesyłowych. Stosowanie przez sądy „dynamicznej wykładni” godzi, zdaniem skarżącego, w zasadę równej ochrony własności oraz zasadę demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasadę sprawiedliwości społecznej.

4. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 15 listopada 2018 r. skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez:

1) doręczenie odpisu i czterech kopii ostatecznego orzeczenia w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji;

2) doręczenie trzech kopii orzeczeń potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej, o której mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK);

3) udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK;

4) wskazanie, czy pełnomocnik skarżącego działa jako pełnomocnik z urzędu, czy z wyboru;

5) w przypadku ustanowienia pełnomocnika z wyboru – doręczenie pięciu egzemplarzy pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej, a także reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym (art. 53 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 44 ust. 1 u.o.t.p. TK);

6) w przypadku ustanowienia pełnomocnika z urzędu – doręczenie odpisu i czterech kopii postanowienia sądu rejonowego o ustanowieniu pełnomocnika do sporządzenia skargi konstytucyjnej wraz z rozstrzygnięciem organu samorządu radcowskiego, który imiennie wyznaczył skarżącemu pełnomocnika do wniesienia skargi konstytucyjnej, ponadto podanie daty wystąpienia przez skarżącego z wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz daty doręczenia pełnomocnikowi rozstrzygnięcia organu samorządu radcowskiego o ustanowieniu go pełnomocnikiem skarżącego;

7) nadesłanie trzech egzemplarzy skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Warunkiem skuteczności skargi konstytucyjnej jest spełnienie wymagań wynikających z Konstytucji oraz ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p. TK jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

W przypadku, gdy braki, do których usunięcia skarżący został wezwany, nie zostały usunięte w terminie, Trybunał odmawia nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu (art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK).

2. Skarżący, mimo wezwania, zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 15 listopada 2018 r., do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej, nie usunął ich we wskazanym terminie.

Z tego względu Trybunał, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK, odmawia nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.